

“God has torn the kingdom of Israel from you today...”

1. I Samuel ch.15

שמואל א פרק טו

Samuel said to Saul, “I am the one the Lord sent to anoint you king over his people Israel; so listen now to the message from the Lord. ² This is what the Lord Almighty says: ‘I will punish the Amalekites for what they did to Israel when they waylaid them as they came up from Egypt. ³ Now go, attack the Amalekites and totally destroy^[a] all that belongs to them. Do not spare them; put to death men and women, children and infants, cattle and sheep, camels and donkeys.’”

⁴ So Saul summoned the men and mustered them at Telaim—two hundred thousand foot soldiers and ten thousand from Judah. ⁵ Saul went to the city of Amalek and set an ambush in the ravine. ⁶ Then he said to the Kenites, “Go away, leave the Amalekites so that I do not destroy you along with them; for you showed kindness to all the Israelites when they came up out of Egypt.” So the Kenites moved away from the Amalekites.

⁷ Then Saul attacked the Amalekites all the way from Havilah to Shur, near the eastern border of Egypt. ⁸ He took Agag king of the Amalekites alive, and all his people he totally destroyed with the sword. ⁹ But Saul and the army spared Agag and the best of the sheep and cattle, the fat calves^[b] and lambs—everything that was good. These they were unwilling to destroy completely, but everything that was despised and weak they totally destroyed.

¹⁰ Then the word of the Lord came to Samuel: ¹¹ “I regret that I have made Saul king, because he has turned away from me and has not carried out my instructions.” Samuel was angry, and he cried out to the Lord all that night.

¹² Early in the morning Samuel got up and went to meet Saul, but he was told, “Saul has gone to Carmel. There he has set up a monument in his own honor and has turned and gone on down to Gilgal.”

¹³ When Samuel reached him, Saul said, “The Lord bless you! I have carried out the Lord’s instructions.”

¹⁴ But Samuel said, “What then is this bleating of sheep in my ears? What is this lowing of cattle that I hear?”

¹⁵ Saul answered, “The soldiers brought them from the Amalekites; they spared the best of the sheep and cattle to sacrifice to the Lord your God, but we totally destroyed the rest.”

¹⁶ “Enough!” Samuel said to Saul. “Let me tell you what the Lord said to me last night.”

“Tell me,” Saul replied.

¹⁷ Samuel said, “Although you were once small in your own eyes, did you not become the head of the tribes of Israel? The Lord anointed you king over Israel. ¹⁸ And he sent you on a mission, saying, ‘Go and completely destroy those wicked people, the Amalekites; wage war against them until you have wiped them out.’ ¹⁹ Why did you not obey the Lord? Why did you pounce on the plunder and do evil in the eyes of the Lord?”

²⁰ “But I did obey the Lord,” Saul said. “I went on the mission the Lord assigned me. I completely destroyed the Amalekites and

(א) ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יקוק למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יקוק: ס

(ב) כה אמר יקוק צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: (ג) עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: ס (ד) וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה:

(ה) ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: (ו) ויאמר שאול אל הקיני לבו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: (ז) ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים:

(ח) ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב:

(ט) ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו: פ

(י) ויהי דבר יקוק אל שמואל לאמר: (יא) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יקוק כל הלילה:

(יב) וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל:

(יג) ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליקוק הקימתי את דבר יקוק: (יד) ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:

(טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליקוק אלהיך ואת היותר החרמנו: ס

(טז) ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יקוק אלי הלילה ויאמרו ויאמר לו דבר: ס (יז) ויאמר שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יקוק למלך על ישראל: (יח) וישלחך יקוק בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: (יט) ולמה לא שמעת בקול יקוק ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יקוק: ס

brought back Agag their king. ²¹ The soldiers took sheep and cattle from the plunder, the best of what was devoted to God, in order to sacrifice them to the Lord your God at Gilgal."

²² But Samuel replied: "Does the Lord delight in burnt offerings and sacrifices as much as in obeying the Lord? To obey is better than sacrifice, and to heed is better than the fat of rams. ²³ For rebellion is like the sin of divination, and arrogance like the evil of idolatry. Because you have rejected the word of the Lord, He has rejected you as king."

²⁴ Then Saul said to Samuel, "I have sinned. I violated the Lord's command and your instructions. I was afraid of the men and so I gave in to them. ²⁵ Now I beg you, forgive my sin and come back with me, so that I may worship the Lord."

²⁶ But Samuel said to him, "I will not go back with you. You have rejected the word of the Lord, and the Lord has rejected you as king over Israel!"

²⁷ As Samuel turned to leave, Saul caught hold of the hem of his robe, and it tore. ²⁸ Samuel said to him, "The Lord has torn the kingdom of Israel from you today and has given it to one of your neighbors—to one better than you. ²⁹ He who is the Glory of Israel does not lie or change his mind; for he is not a human being, that he should change his mind."

³⁰ Saul replied, "I have sinned. But please honor me before the elders of my people and before Israel; come back with me, so that I may worship the Lord your God." ³¹ So Samuel went back/away with/from Saul, and Saul worshiped the Lord.

³² Then Samuel said, "Bring me Agag king of the Amalekites."

Agag came to him in chains. And he thought, "Surely the bitterness of death is past."

³³ But Samuel said, "As your sword has made women childless, so will your mother be childless among women."

And Samuel put Agag to death before the Lord at Gilgal.

³⁴ Then Samuel left for Ramah, but Saul went up to his home in Gibeah of Saul. ³⁵ Until the day Samuel died, he did not go to see Saul again, though Samuel mourned for him. And the Lord regretted that he had made Saul king over Israel.

2. I Samuel ch.30.

a. Did Saul kill all the Amalekites?

b. The Culture of Amalek

David and his men reached Ziklag on the third day. Now the Amalekites had raided the Negev and Ziklag. They had attacked Ziklag and burned it, ² and had taken captive the women and everyone else in it, both young and old. They killed none of them, but carried them off as they went on their way. ³ When David and his men reached Ziklag, they found it destroyed by fire and their wives and sons and daughters taken captive. ⁴ So David and his men wept aloud until they had no strength left to weep. ⁵ David's two

(כ) ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יקוק ואלך בדרך אשר שלחני יקוק ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:

(כא) ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליקוק אלהיך בגלגל:

(כב) ויאמר שמואל החפץ ליקוק בעלות וזבחים כשמע בקול יקוק הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים:

(כג) כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יקוק וימאסך ממלך: ס

(כד) ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יקוק ואת דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם:

(כה) ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליקוק:

(כו) ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יקוק וימאסך יקוק מהיות מלך על ישראל: ס

(כז) ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: (כח) ויאמר אליו שמואל קרע יקוק את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך:

(כט) וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם:

(ל) ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוייתי ליקוק אלהיך:

(לא) וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליקוק: (לב) ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות:

ס

(לג) ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יקוק בגלגל: ס

(לד) וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול:

(לה) ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויקוק נחם כי המליך את שאול על ישראל:

שמואל א פרק ל

(א) ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש:

(ב) וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם:

(ג) ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו:

(ד) וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות:

... (ט) וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו:

wives had been captured—Ahinoam of Jezreel and Abigail, the widow of Nabal of Carmel....

⁹ David and the six hundred men with him came to the Besor Valley...¹¹ They found an Egyptian in a field and brought him to David. They gave him water to drink and food to eat—¹² part of a cake of pressed figs and two cakes of raisins. He ate and was revived, for he had not eaten any food or drunk any water for three days and three nights.

¹³ David asked him, "Who do you belong to? Where do you come from?"

He said, "I am an Egyptian, the slave of an Amalekite. My master abandoned me when I became ill three days ago. ¹⁴ We raided the Negev of the Kerethites, some territory belonging to Judah and the Negev of Caleb. And we burned Ziklag."

¹⁵ David asked him, "Can you lead me down to this raiding party?" He answered, "Swear to me before God that you will not kill me or hand me over to my master, and I will take you down to them."

¹⁶ He led David down, and there they were, **scattered over the countryside**, eating, drinking and reveling because of the great amount of plunder they had taken from the land of the Philistines and from Judah. ¹⁷ David fought them from dusk until the evening of the next day, and **none of them got away, except four hundred young men who rode off on camels and fled**. ¹⁸ David recovered everything the Amalekites had taken, including his two wives.

3. I Samuel ch.14

³¹ That day, after the Israelites had struck down the Philistines from Mikdash to Aijalon, they were exhausted. ³² They pounced on the plunder and, taking sheep, cattle and calves, they butchered them on the ground and ate them, together with the blood. ³³ Then someone said to Saul, "Look, the men are sinning against the Lord by eating meat that has blood in it." "You have broken faith," he said. "Roll a large stone over here at once." "So everyone brought his ox that night and slaughtered it there."

4. Judges ch.3

¹² Again the Israelites did evil in the eyes of the Lord, and because they did this evil the Lord gave Eglon king of Moab power over Israel. ¹³ Getting the Ammonites and Amalekites to join him, Eglon came and attacked Israel, and they took possession of the City of Palms

5. Judges ch.6

The Israelites did evil in the eyes of the Lord, and for seven years he gave them into the hands of the

(י) וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור:

(יא) וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים:

(יב) ויתנו לו פלח דבילה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ס

(יג) ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה:

(יד) אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש:

(טו) ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה:

(טז) וירדהו והנה נטשים אכלים ושתיים וחגגים בכל השלל הגדול על פני כל הארץ אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה:

(יז) ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו:

(יח) ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד:

שמואל א פרק יד

(לא) ויבו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד:

(לב) ויעש ויעט העם אל שלל השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם:

(לג) ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליקוק לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה:

(לד) ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליקוק לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו ובידו הלילה וישחטו שם:

שופטים פרק ג

(יב) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יקוק ויחזק יקוק את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יקוק:

(יג) ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים:

(יד) ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: ס

שופטים פרק ו

(א) ויעשו בני ישראל הרע בעיני יקוק ויתנם יקוק ביד מדין שבע שנים:

Midianites. ² Because the power of Midian was so oppressive, the Israelites prepared shelters for themselves in mountain clefts, caves and strongholds. ³ Whenever the Israelites planted their crops, the Midianites, Amalekites and other eastern peoples invaded the country. ⁴ They camped on the land and ruined the crops all the way to Gaza and did not spare a living thing for Israel, neither sheep nor cattle nor donkeys. ⁵ They came up with their livestock and their tents like swarms of locusts. It was impossible to count them or their camels; they invaded the land to ravage it. ⁶ Midian so impoverished the Israelites that they cried out to the Lord for help.

7. Devarim 25

Remember what the Amalekites did to you along the way when you came out of Egypt. ¹⁸ When you were weary and worn out, they met you on your journey and attacked all who were lagging behind; they had no fear of God. ¹⁹ When the Lord your God gives you rest from all the enemies around you in the land he is giving you to possess as an inheritance, you shall blot out the name of Amalek from under heaven. Do not forget!

8. Maimonides. Laws of Kings

Israel was enjoined with three Commandments upon entering the Land: to appoint a king, as it says, "*you shall set a king over yourselves*" ([Deut. 17:15](#)); to destroy the descendants of Amalek, as it says "*erase the memory of Amalek*" ([Deut. 25:19](#)); and build the Temple, as it says, "*you shall seek His habitation, and there you will come*" ([Deut. 12:5](#)).

The appointment of the king comes before the war with Amalek, as it says, "*G-d has sent me to anoint you king...Now, go and smite Amalek*" ([I Samuel 15:1-3](#)). The eradication of Amalek precedes the construction of the Temple, as it says, "*and it was so, when the king was settled in his home, and G-d allowed him respite from his enemies all around. And the king said to Nathan, the Prophet, 'I am living in a house of cedar...'*" ([II Samuel 7:1-2](#)).

(ב) ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות:
(ג) והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו:
(ד) ויוחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור:
(ה) כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו ובאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:
(ו) וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יקוק: פ

דברים פרק כה

(יז) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
(יח) אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:
(יט) והיה בהניח יקוק אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

רמב"ם הלכות מלכים פרק א

הלכה א
שלוש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך, ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה.

הלכה ב
מינוי מלך קודם למלחמת עמלק, שנאמר אותי שלח ה' למשחך למלך עתה לך והכיתה את עמלק, והכרתת זרע עמלק קודמת לבנין הבית, שנאמר ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו